Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

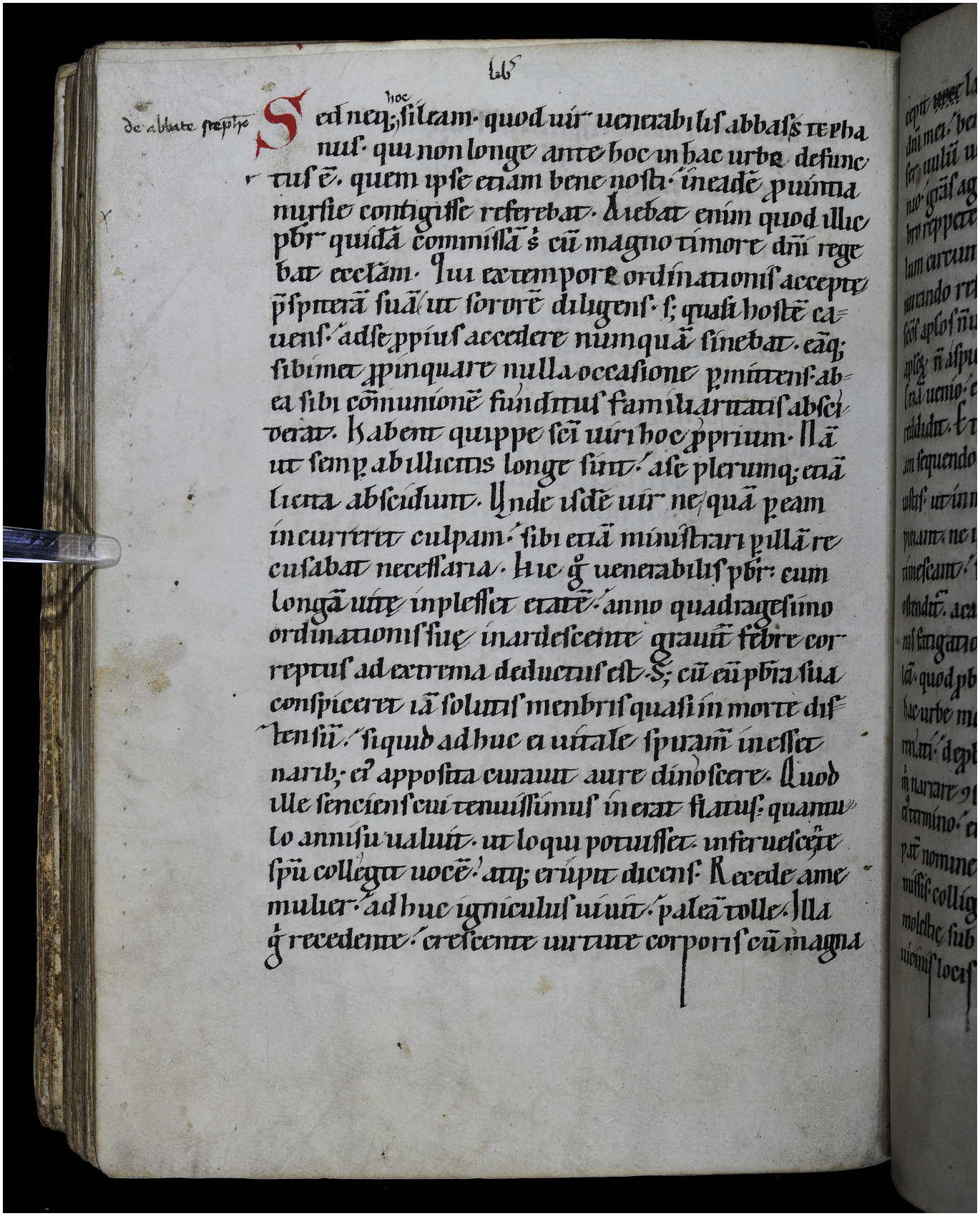

de abbate prepto

Sed neq; hoc silram. quod uir uenerabilis abbas s̄ rep̄ha
nus. qui non longe ante hoc in hac urbe defunc
tus ē. quem ipse etiam bene nosti. in eadē p̄uincia
nursie contigisse referebat. Aiebat enim quod illic
p̄br quidā commissā s̄ cū magno timore dñi rege
bat eccl̄iam. Qui extempore ordinationis accepte
p̄ spiritā suā ut sororē diligens. f; quasi hostē ca
uens. ad se ppius accedere nunquā sinebat. eāq;
sibimet ppinquare nulla occasione p̄mittens. ab
ea sibi cōmunionē funditus familiaritatis abscis
serat. Habent quippe sēi uiri hoc ppriū. Illā
ut semp̄ ab illicitis longe sint. a se plerumq; etiā
licita abscidunt. Unde isdē uir ne quā p̄eam
incurrere culpam. sibi etiā ministrari p̄ illā re
cusabat necessaria. Hic ḡ uenerabilis p̄br. cum
longā uitē inplesset etatē. anno quadragesimo
ordinationis suē inardescente grauī febre cor
reptus ad extrema deductus est. s; cū eū p̄bra sua
conspicere iā solutis membris quasi in morte dis
tensū. siquid ad huc ei uitale spiraī inesset
naribus ei apposita curauit aure dinoscere. Quod
ille sentiens cui tenuissimus inerat flatus. quanti
lo annisu ualuit. ut loqui potuisset. inferuescēte
spū collegit uocē. atq; erupit dicens. Recede ame
mulier. ad huc igniculus uiuit. palea tolle. Illa
ḡ recedente. crescente uirtute corporis cū magna